REKOMMENDATIONER

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 19 mars 2010

om auktorisation av system för mobila kommunikationstjänster på fartyg

(Text av betydelse för EES)

(2010/167/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) [1], särskilt artikel 19.1, och

av följande skäl:

(1) Strategin i2010 för ett europeiskt informationssamhälle främjar en öppen och konkurrenskraftig digital ekonomi i Europeiska unionen, betonar informations- och kommunikationsteknikens betydelse för deltagande och livskvalitet och understryker fördelarna med att överallt i vardagen ha tillgång till information och kommunikationsmöjligheter.

(2) Mobila kommunikationstjänster på fartyg används ombord på frakt- och passagerarfartyg som seglar på territorialhaven i Europeiska unionen och på internationellt vatten och är till karaktären ofta alleuropeiska eller mellanstatliga. System som tillhandahåller mobila kommunikationstjänster på fartyg syftar till att komplettera befintliga mobila anslutningar vid användning i de områden av EU-medlemsstaternas territorialhav (enligt definitionen i Förenta nationernas havsrättskonvention) som inte täcks av landbaserade mobila nätverk.

(3) Ett system avsett för mobila kommunikationstjänster på fartyg består i allmänhet av en eller flera pikocellsbasstationer som ger tillträde till ett GSM-stomnät via en stomnätslänk, till exempel via satellit. Fartygsbasstationen i ett sådant system möjliggör roaming via passagerarnas eller besättningens GSM-mobilterminaler.

(4) Mobila kommunikationstjänster på fartyg drivs för närvarande kommersiellt endast med GSM-standarden och endast i frekvensbanden 880–915 MHz och 1 710–1 785 MHz för upplänk (sändning från terminal och mottagning från basstation) och frekvensbanden 925–960 MHz och 1 805–1 880 MHz för nedlänk (sändning från basstation och mottagning från terminal). I framtiden kan de dock komma att utvidgas till andra markbundna allmänna system för mobil kommunikation som fungerar enligt andra standarder och i andra frekvensband.

(5) En åtskillnad bör göras mellan driften av system för mobila kommunikationstjänster på fartyg och den utökade täckning som tillhandahålls via landbaserade mobilnät för elektronisk kommunikation i territorialhaven i den mån som detta grundas på operatörernas rättigheter att upprätta och driva landbaserade mobilnät.

(6) En samordnad strategi för att reglera mobila kommunikationstjänster på fartyg skulle underlätta tillhandahållandet av sådana tjänster i Europeiska unionen, och därigenom bidra till att uppnå den inre marknadens mål. Det skulle även bidra till sömlös mobil anslutning för konsumenter och affärsanvändare och öka potentialen för innovativa kommunikationstjänster för fartyg.

(7) Vid auktorisation för mobila kommunikationstjänster på fartyg måste medlemsstaterna uppfylla bestämmelserna i direktiv 2002/21/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) [2]. Enligt artiklarna 9.1 och 9.2 i direktiv 2002/21/EG ska medlemsstaterna säkerställa en effektiv förvaltning av radiofrekvenserna för elektroniska kommunikationstjänster inom sitt territorium och främja harmoniseringen av användningen av radiofrekvenser inom Europeiska unionen, i linje med behovet av en ändamålsenlig och effektiv användning.

[1] EGT L 108, 24.4.2002, s. 33.

[2] EGT L 108, 24.4.2002, s. 21.

(8) Enligt direktiv 2002/21/EG ska de nationella regleringsmyndigheterna i medlemsstaterna bidra till utvecklandet av den inre marknaden genom att bland annat avlägsna kvarvarande hinder för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät, tillhörande faciliteter och tjänster samt elektroniska kommunikationstjänster på det europeiska planet. De ska också främja inrättande och utveckling av transeuropeiska nät och samverkan mellan alleuropeiska tjänster och uppkoppling mellan slutanvändare. De ska även främja konkurrens vid tillhandahållandet av elektroniska kommunikationsnät, och kommunikationstjänster samt tillhörande faciliteter och tjänster och därvid bland annat främja en effektiv användning och säkerställa en ändamålsenlig förvaltning av radiofrekvenser och nummerresurser.

(9) Enligt direktiv 2002/20/EG bör systemet för utfärdande av auktorisationer för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster vara så lite betungande som möjligt, för att stimulera framväxten av nya elektroniska kommunikationstjänster och alleuropeiska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och för att tjänsteleverantörer och konsumenter ska kunna dra nytta av de stordriftsfördelar som en inre marknad innebär.

(10) I enlighet med artikel 3.2 i direktiv 2002/20/EG får tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda skyldigheter som anges i artikel 6.2 eller nyttjanderätten enligt artikel 5, endast underkastas allmän auktorisation.

(11) Enligt artikel 5.1 i direktiv 2002/20/EG ska medlemsstaterna om det är möjligt, och särskilt om risken för skadlig störning är försumbar, inte kräva att individuella nyttjanderätter beviljas som förutsättning för användningen av radiofrekvenser utan ska i stället knyta villkoren för användning av radiofrekvenser till den allmänna auktorisationen.

(12) Under förutsättning att de tekniska villkoren i kommissionens beslut 2010/166/EU [1] är uppfyllda kommer risken för skadlig störning som orsakas av mobila kommunikationstjänster på fartyg att vara försumbar, så i princip bör allmänna auktorisationer beviljas av medlemsstaterna för användning av radiospektrumet för mobila kommunikationstjänster på fartyg.

(13) Vissa medlemsstater kräver för närvarande individuella nyttjanderätter för att spektrum ska få användas för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg. Sådana auktorisationer bör omprövas, även mot bakgrund av eventuella erfarenheter av tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg i medlemsstaternas territorialhav.

(14) Enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/114/EG av den 16 september 2009 om ändring av rådets direktiv 87/372/EEG om vilka frekvensband som skall reserveras för det samordnade införandet av allmänt tillgänglig, alleuropeisk, cellulär, digital, landbaserad mobilkommunikation inom gemenskapen [2] ska medlemsstaterna undersöka huruvida de befintliga tilldelningarna av 900 MHz-bandet till konkurrerande mobiloperatörer på deras territorier kan förmodas snedvrida konkurrensen på de berörda mobilmarknaderna och hantera sådana snedvridningar i enlighet med artikel 14 i direktiv 2002/20/EG. Medlemsstaterna bör vid behov överväga att ta detta tillfälle att ändra eventuella befintliga exklusiva nyttjanderätter som beviljats operatörer av landbaserade mobilnät, så att de inte utesluter tillhandahållandet av mobila kommunikationstjänster på fartyg på dessa frekvenser.

(15) Medlemsstaterna bör dela information med varandra och med kommissionen för att lösa eventuella problem med skadlig störning som orsakas av mobila kommunikationstjänster på fartyg. I de fall då kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén kan underlätta lösningen av sådana problem bör de informeras av kommissionen.

(16) I enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) [3] ska medlemsstaterna säkerställa att slutanvändare och konsumenter får tillgång till öppet redovisad och aktuell information om gällande priser, taxor och allmänna villkor för tillträde till och användning av allmänt tillgängliga telefonitjänster. I direktivet uppmanas medlemsstaterna också att säkerställa att konsumenter som abonnerar på tjänster som ger anslutning och/eller tillträde till det allmänna telefonnätet har rätt till ett avtal med ett eller flera företag som tillhandahåller sådana tjänster. Bland annat ska detaljerade uppgifter om priser och taxor liksom sätten för att erhålla aktuell information om gällande taxor och underhållsavgifter anges.

(17) Internationella avtal inom sjösäkerhet och/eller allmän säkerhet bör inte påverkas negativt av driften av mobila kommunikationstjänster på fartyg.

(18) De rättsliga och tekniska aspekterna av det gemensamma synsättet på auktorisation för användningen av spektrum för mobila kommunikationstjänster på fartyg i EU bör regelbundet granskas i syfte att säkerställa att de fortsätter att vara tillfredsställande med avseende på det övergripande syftet att undvika skadlig störning. I annat fall får lämpliga korrigerande åtgärder övervägas.

[1] Se sidan 38 I detta nummer av EUT.

[2] EUT L 274, 20.10.2009, s. 25.

[3] EGT L 108, 24.4.2002, s. 51.

(19) De åtgärder som beskrivs i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från kommunikationskommittén.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Målet med denna rekommendation är att samordna nationella villkor och förfaranden för auktorisation för användning av radiospektrum för mobila kommunikationstjänster på fartyg i medlemsstaternas territorialhav för att underlätta utbyggnaden av sådana tjänster i EU och samtidigt undvika att tjänsterna orsakar skadlig störning på landbaserade mobila tjänster för elektronisk kommunikation.

   De nationella villkor och bestämmelser för auktorisation som denna rekommendation hänvisar till ska tillämpas utan att det påverkar rättsliga förpliktelser avseende sjösäkerhet och allmän säkerhet och regler och/eller administrativa bestämmelser om utrustning för mobila kommunikationstjänster på fartyg som medlemsstaterna infört i överensstämmelse med EU-lagstiftningen, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse [1] och eventuella tillämpliga EU-instrument och internationella instrument om sjöfartsutrustning.

2. Med ”mobila kommunikationstjänster på fartyg” avses elektroniska kommunikationstjänster, enligt definitionen i artikel 2 c i direktiv 2002/21/EG, som tillhandahålls av företag för att göra det möjligt för personer ombord på ett fartyg att via ett GSM-system kommunicera via allmänna kommunikationsnät utan att upprätta någon direkt förbindelse med markbundna mobilnät.

3. Denna rekommendation gäller auktorisation av användning av radiospektrum i de frekvensband som anges i beslut 2010/166/EU för mobila kommunikationstjänster på fartyg i medlemsstaternas territorialhav (enligt definitionen i Förenta nationernas havsrättskonvention). Tillhandahållandet av mobila kommunikationstjänster på fartyg på det fria havet, satellitkommunikation mellan fartyg och rymdstationer, samt tillhandahållande av mobila satellittjänster till slutanvändare ombord på fartyg omfattas inte av denna rekommendation.

4. Medlemsstaterna bör i förekommande fall, senast tolv månader efter antagandet av denna rekommendation, vidta de åtgärder som krävs för att auktorisera användningen av spektrum i de frekvensband eller delband som gjorts tillgängliga i enlighet med beslut 2010/166/EU för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster i sina territorialhav på fartyg av egen nationalitet och användningen av spektrum för tillhandahållande av sådana tjänster i sina territorialhav.

5. Medlemsstaterna bör inte auktorisera användning av spektrum för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg om inte de tekniska villkoren i beslut 2010/166/EU är uppfyllda.

6. Medlemsstaterna kan kräva att system för mobila kommunikationstjänster på fartyg endast använder de specifika frekvensband eller delband som gjorts tillgängliga, i enlighet med beslut 2010/166/EU, för driften av system för mobila kommunikationstjänster på fartyg i sina territorialhav.

7. Medlemsstaterna bör låta nyttjanderätter för spektrum för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg bli föremål för allmän auktorisation. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 i direktiv 2002/20/EG, enligt vilken individuella nyttjanderätter är en förutsättning för användningen av spektrum för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg, bör medlemsstaterna ompröva behovet av sådana individuella nyttjanderätter i syfte att införliva de villkor som är förknippade med sådana rättigheter i en allmän auktorisation så snart som möjligt och senast inom tre år efter antagandet av denna rekommendation.

8. Medlemsstaterna bör, senast tolv månader efter antagandet av denna rekommendation, inte kräva någon ytterligare auktorisation för användning av spektrum som gjorts tillgängligt för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg i sina territorialhav, om det berörda systemets användning av spektrum redan är auktoriserat av en annan medlemsstat, i enlighet med dess auktorisationssystem och i överensstämmelse med denna rekommendation.

9. Medlemsstaterna bör överväga att inte kräva någon ytterligare auktorisation för användning av spektrum i sina territorialhav för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg från tredjeland, under förutsättning att spektrumanvändningen för sådana tjänster på sådana fartyg redan tillåts av berörda länder på samma villkor som i beslut 2010/166/EU.

10. Medlemsstater som, innan denna rekommendation antas, har beviljat exklusiva individuella nyttjanderätter för landbaserade mobilnät för elektronisk kommunikation och/eller tjänster som når deras territorialhav i de frekvensband eller delband som gjorts tillgängliga för drift av system för mobila kommunikationstjänster på fartyg, bör vid den första översynen, ändringen, utvidgningen eller förnyelsen av sådana exklusiva nyttjanderätter vid behov ändra dessa, baserat antingen på EU-lag eller nationell lag, för att möjliggöra drift av sådana system i sina territorialhav. I väntan på denna första översyn, ändring, utvidgning eller förnyelse bör de berörda medlemsstaterna underlätta tillhandahållandet av mobila kommunikationstjänster på fartyg i sina territorialhav genom spektrumhandel, spektrumdelning eller andra motsvarande arrangemang med de landbaserade mobiloperatörer som innehar de berörda exklusiva nyttjanderätterna.

[1] EGT L 91, 7.4.1999, s. 10.

11. Medlemsstaterna bör samarbeta aktivt, konstruktivt och i en anda av solidaritet, och där så är lämpligt tillämpa befintliga förfaranden, för att lösa eventuella problem med skadlig störning som påstås vara orsakade av användningen av mobila kommunikationstjänster på fartyg.

12. Om det uppstår skadlig störning som påstås vara orsakad av användningen av mobila kommunikationstjänster på fartyg som faller under en annan medlemsstats jurisdiktion bör medlemsstaterna genast informera den berörda medlemsstaten samt kommissionen. Kommissionen bör, där så är lämpligt, informera kommunikationskommittén och radiospektrumkommittén i ovanstående frågor, för att finna lösningar på eventuella problem.

13. Om ett system för mobila kommunikationstjänster på fartyg misstänks orsaka skadlig störning inom en annan medlemsstats territorium bör den medlemsstat som har behörighet över systemet i fråga agera och omgående se till att störningen upphör.

14. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att konsumenter och andra slutanvändare får tillräcklig information om villkor för och bestämmelser om användning av mobila kommunikationstjänster på fartyg.

15. Medlemsstaterna bör hålla användningen av spektrum för tillhandahållande av mobila kommunikationstjänster på fartyg under noggrann uppsikt, framför allt med avseende på faktisk eller möjlig skadlig störning, och bör rapportera till kommissionen så att denna rekommendation kan revideras i god tid, om så är nödvändigt.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2010.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Vice ordförande